KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 10
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

32 ksiąg · 348 różnych siglów · 482 wystąpień · 774 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Wj Księga Wyjścia 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
1 Krn 1 Księga Kronik 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Ml Księga Malachiasza 5
Mt Ewangelia według św. Mateusza 5
Mk Ewangelia według św. Marka 7
Łk Ewangelia według św. Łukasza 8
J Ewangelia według św. Jana 10
Dz Dzieje Apostolskie 11
Rz List do Rzymian 11
1 Kor 1 List do Koryntian 13
2 Kor 2 List do Koryntian 15
Ga List do Galatów 17
Ef List do Efezjan 17
Flp List do Filipian 19
Kol List do Kolosan 20
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 20
1 Tm 1 List do Tymoteusza 21
2 Tm 2 List do Tymoteusza 21
Tt List do Tytusa 22
Hbr List do Hebrajczyków 22
Jk List św. Jakuba Apostoła 23
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 24
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 24
1 J 1 List św. Jana Apostoła 25
3 J 3 List św. Jana Apostoła 26
Jud List Judy 26

Księga Wyjścia

Wj 35,5

Lekcja 10: s. 5

5 Zbierzcie daninę dla PANA, niech każdy dobrowolnie ofiaruje PANU dar. Może to być: złoto, srebro lub miedź,

Wj 36,6

Lekcja 10: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Mojżesz wydał więc polecenie, które przekazano wszystkim w obozowisku: "Niech żaden mężczyzna ani żadna kobieta nie składa więcej darów na rzecz świętego mieszkania". Zabroniono ludowi składania darów,

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,10–12

Lekcja 10: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

10 PAN, twój Bóg, wprowadzi cię do kraju, co do którego twoim przodkom: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi złożył przysięgę, że da tobie wielkie i piękne miasta, których nie zbudowałeś, 11 domy pełne wszelakich dóbr, których nie gromadziłeś, wydrążone studnie, których nie kopałeś, winnice i drzewa oliwne, których nie sadziłeś. A ty, gdy będziesz jadł i już się nasycisz, 12 strzeż się, byś nie zapomniał o PANU, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, gdzie byłeś niewolnikiem.

Pwt 8,18

Lekcja 10: s. 4

18 Pamiętaj o PANU, twoim Bogu, to On bowiem daje ci siłę, dzięki której zdobędziesz bogactwa. W ten sposób utwierdzi przymierze - jak to dziś czyni - które przysiągł twoim przodkom.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 10: s. 11

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie. Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na serce".

1 Księga Kronik

1 Krn 29,9.12.14

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

9 Dobrowolne ofiary dla PANA sprawiły ludowi radość, bo ofiarowano je ze szczerego serca. Król Dawid również bardzo się cieszył.

12 Bogactwo i honor pochodzą od Ciebie i Ty panujesz nad wszystkim. W Twoim ręku są siła i potęga, Ty swą ręką umacniasz i utwierdzasz wszystko.

14 Lecz kim ja jestem i cóż znaczy mój lud, abyśmy mogli tak Cię wychwalać? Wszystko to, co Ci ofiarujemy, pochodzi od Ciebie.

Księga Psalmów

Ps 1,1–3

Lekcja 10: s. 4

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców, 2 lecz upodobał sobie w Prawie PANA, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3 On jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które przynosi owoc w swoim czasie. Jego liście nie więdną, i wszystko, co robi, jest udane.

Ps 19,7–8

Lekcja 10: s. 13

7 Ono wychodzi na skraju nieba i przechodzi aż na drugi kraniec, a nic się nie schroni przed jego żarem. 8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne, ono daje mądrość ludziom prostym.

Ps 24,1

Lekcja 10: s. 4

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego mieszkańcy.

Ps 37,1–40

Lekcja 10: s. 2, 8, 12

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości, 2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją
prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w
ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość
temu, komu się powodzi, ani człowiekowi
podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć
oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił.
9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU
posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni,
daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie
będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się
rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny
prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego
zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że
jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają
miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i
nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz
ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk
będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż
wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona
bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN
podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich
dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie
zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu
będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą,
wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak
dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan
błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie,
zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki
człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24
Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma
go za rękę. 25 Byłem młodzieńcem i już się
zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego,
by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o
chleb żebrało.

26 On w każdym czasie lituje się i pożycza,
błogosławione będzie jego potomstwo. 27
Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na
wieki. 28 Bo PAN miłuje prawość i nie opuści
swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki.
Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo
bezbożnych wyginie. 29 Sprawiedliwi posiądą
ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. 30 Usta
sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego
język głosi sprawiedliwe wyroki.

31 W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego
nogi. 32 Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i
usiłuje go zabić, 33 lecz PAN nie zostawi go w ręku
tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie
sądzony. 34 Wyczekuj PANA i idź drogą, którą
wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię,
ujrzysz, jak giną bezbożni. 35 Widziałem, jak
bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr
rozłożysty.

36 Przechodziłem obok, a już go nie było,
szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. 37
Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto
zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. 38
Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni,
wyginie potomstwo bezbożnych. 39 A
sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest
ich obrońcą w czasie utrapienia. 40 Wspomaga ich
PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i
uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 50,12

Lekcja 10: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

12 Gdybym był głodny, nie mówiłbym ci o tym, bo
moim jest świat i to, co go wypełnia.

Ps 115,1

Lekcja 10: s. 6

1 Nie nam, o PANIE, nie nam, lecz Twemu imieniu
daj chwałę za Twoją łaskę i wierność.

Ps 119,9.11.16.97.105

Lekcja 10: s. 4, 7, 11, 12

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę?
Zachowując Twoje słowa!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie
zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o
Twych słowach.

97 Jakże miłuję Twoje Prawo, cały dzień je
rozważam.

105 Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i
światłem na mojej ścieżce.

Ps 139,16

Lekcja 10: s. 4

16 Oczy twoje widziały, gdy byłem jeszcze w
zarodku; w Twej księdze były zapisane wszystkie
dni przeznaczone dla mnie, gdy jeszcze żaden z
nich nie istniał!

Księga Przysłów

Prz 3,3–12

Lekcja 10: s. 5, 6, 12, 14

3 Nie pozwól, byś zagubił miłość i wierność,
zawieś je sobie na szyi, zapisz na tablicy swego
serca. 4 Wtedy znajdziesz życzliwość i uznanie w
oczach Boga i ludzi. 5 Zaufaj PANU całym sercem,
a nie polegaj na swej umiejętności. 6 W całym
twoim postępowaniu staraj się Go rozpoznać, a
On wyrówna twoje ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry
we własnych oczach, trwaj w bojaźni PANA i
wystrzegaj się zła.

8 To da moc twemu ciału i twardość twoim
kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i
pierwocinami ze wszystkich twych plonów. 10
Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje
tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź,
mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się
Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego
karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.

Prz 11,14.24–25

Lekcja 10: s. 5, 8, 13

14 Bez trafnych zarządzeń upada naród, a
zwycięstwo zależy od wielu doradców.

24 Kto hojnie rozdaje, temu ciągle przybywa, a kto
jest skąpy ponosi straty. 25 Kto chętnie wspomaga,
otrzyma pomoc, kto żywi innych, nie będzie
głodny.

Prz 12,15

Lekcja 10: s. 8

15 Droga głupca wydaje się słuszna jego oczom,
mądry jest ten, kto słucha rady.

Prz 15,22

Lekcja 10: s. 13

22 Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą
doradców będą wykonane.

Prz 16,1.3.9

Lekcja 10: s. 4

1 Człowiek w sercu podejmuje postanowienia, ale
to, co powie, zależy od PANA.

3 Powierz PANU swoją sprawę, a spełnią się twoje
zamierzenia.

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz PAN
kieruje jego krokami.

Prz 17,17

Lekcja 10: s. 13

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a rodzony
brat wspiera w przeciwnościach.

Prz 18,2.13.17.24

Lekcja 10: s. 13, 14

2 Głupiec nie ma upodobania w roztropności, a
tylko w pomysłach swojego serca.

13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia
głupotę i ściąga na siebie hańbę.

17 Kto pierwszy przedstawia swą sprawę, zdaje się
mieć słuszność, ale kiedy głos zabierze
przeciwnik, zaczyna się spór.

24 Bywają przyjaciele, którzy prowadzą człowieka
do ruiny, ale zdarza się, że przyjaciel jest bardziej
oddany niż brat.

Prz 24,16

Lekcja 10: s. 12

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to
wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

Prz 27,1–2.17

Lekcja 10: s. 8, 10

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie
wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni
chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne
wargi.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali
siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 30,5–6.8–9.32

Lekcja 10: s. 6, 10, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Każde słowo Boga jest pewne. On jest tarczą
tych, którzy u Niego szukają opieki. 6 Do Jego
słów niczego nie dodawaj, aby cię nie skarcił i nie
uznał za kłamcę.

8 Oddal ode mnie fałsz i kłamliwe słowo. Nie
dawaj mi ani ubóstwa, ani bogactwa, ale pozwól,
abym jadł niezbędny chleb. 9 I spraw, żebym,
będąc syty, nie dopuścił się zdrady i nie mówił:
«Kim jest PAN?». Abym też nie zaczął kraść,
cierpiąc nędzę, i nie znieważał imienia mojego
Boga.

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się
potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 5,10–11

Lekcja 10: s. 6

10 Kto się kocha w pieniądzach, nigdy się nie
nasyci; a kto się przywiązuje do bogactw, nie
będzie miał ich dosyć. Także to jest marność. 11
Kiedy powiększa się majątek, mnożą się też ci,
którzy go używają. I jaką korzyść ma z niego
właściciel poza tym, że syci oko swoim
bogactwem?

Koh 7,14.20

Lekcja 10: s. 2, 5

14 Bądź radosny w dniu szczęśliwym, a w dniu
nieszczęścia rozmyślaj! Bóg zsyła szczęście i
nieszczęście w taki sposób, że człowiek nigdy nie
wie, co go spotka w przyszłości.

20 Choć, nie ma na ziemi człowieka tak prawego,
by zawsze dobrze postępował i nigdy nie popełnił
grzechu.

Księga Izajasza

Iz 55,8–9

Lekcja 10: s. 14

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze
drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9
Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje
górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi
myślami!

Księga Malachiasza

Ml 1,7–8.10

Lekcja 10: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Przynosicie na mój ołtarz pokarm nieczysty i
jeszcze pytacie: "Czym go zanieczyściliśmy?".
Tym, że mówicie: "Stół PANA zasługuje na
pogardę". 8 Gdy składacie w ofierze ślepe zwierzę,
czy to nic złego? Albo gdy ofiarujecie kulawe i
chore, czy nie jest to coś złego? Podaruj takie
zwierzę namiestnikowi! Czy spodoba mu się to i
czy przyjmie cię życzliwie? - mówi PAN Zastępów.

10 Niech raczej ktoś z was zamknie drzwi świątyni,
abyście nie rozpalali ognia na moim ołtarzu
daremnie! Nie mam w was upodobania - mówi
PAN Zastępów - i nie jest Mi miła wasza ofiara.

Ml 3,8–9

Lekcja 10: s. 5

8 Czy człowiek może oszukiwać Boga? A wy
oszukujecie Mnie i przy tym pytacie: "W czym Cię
oszukaliśmy?". - W dziesięcinach i daninach. 9
Jesteście przeklęci, bo oszukujecie Mnie nadal,
wy - cały naród.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,16.38–48

Lekcja 10: s. 3, 10

16 Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi,
aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego
Ojca, który jest w niebie

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko, ząb za
ząb. 39 A Ja wam mówię: Nie zwalczajcie zła złem,
lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek,
nadstaw mu i drugi. 40 A temu, kto chce się z tobą
procesować o tunikę, oddaj także płaszcz. 41 Jeśli
cię ktoś zmusza, żebyś szedł z nim tysiąc kroków,
idź z nim dwa tysiące. 42 Daj temu, kto cię prosi, i
nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,1–3.19–21.24–34

Lekcja 10: s. 4, 5, 6, 10

1 Starajcie się dobrych uczynków nie spełniać na
pokaz, po to, by was ludzie podziwiali, bo wtedy
nie otrzymacie zapłaty od waszego Ojca, który
jest w niebie. 2 Gdy więc wspierasz
potrzebującego, nie trąb o tym przed sobą. Tak
bowiem robią obłudnicy w synagogach i na
ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zapewniam was:
Oni już otrzymują swoją zapłatę. 3 Gdy ty
wspierasz potrzebującego, niech nie wie twoja
lewa ręka, co czyni prawa,

19 Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie
mole i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i
kradną. 20 Gromadźcie sobie natomiast skarby w
niebie, gdzie mole ani rdza nie niszczą i gdzie
złodzieje nie włamują się i nie kradną. 21 Bo gdzie
jest twój skarb, tam będzie też twoje serce.

24 Nikt nie może służyć dwóm panom, gdyż albo
jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował,
albo jednemu będzie oddany, a drugiego
zlekceważy. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.
25 Dlatego mówię wam: Nie martwcie się o swoje
życie - o to, co będziecie jeść i pić; ani o swoje
ciało - o to, w co będziecie się ubierać. Czyż życie
nie jest ważniejsze od pokarmu, a ciało od
odzieży? 26 Przyjrzyjcie się ptakom: nie sieją ani
nie zbierają plonów i nie gromadzą ich w
spichlerzach, a wasz Ojciec Niebieski je karmi.
Czyż wy nie jesteście od nich ważniejsi? 27 Czy
ktoś z was zamartwiając się może przedłużyć
swoje życie choćby o chwilę? 28 Dlaczego
martwicie się o odzież? Popatrzcie na polne
kwiaty, jak rosną - nie pracują ani nie przędą.

29 A mówię wam, że nawet Salomon w całym
swym przepychu nie był tak ubrany jak jeden z
nich. 30 Jeśli więc polną trawę, która dzisiaj jest, a
jutro zostanie spalona, Bóg tak ubiera, to czy nie
tym bardziej was, ludzie słabej wiary? 31 Nie
martwcie się więc i nie mówcie: «Co będziemy
jedli?» Albo: «Co będziemy pili?» Albo: «W co się
ubierzemy?». 32 O to wszystko zabiegają poganie.
Przecież wasz Ojciec Niebieski wie, że tego
wszystkiego potrzebujecie. 33 Szukajcie najpierw
królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a
wszystko inne będzie wam dodane.

34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy
zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć
swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12.24–27

Lekcja 10: s. 2, 5, 11, 13, 14

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

12 Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem
wymaga Prawo i Prorocy.

24 Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza
je w czyn, jest podobny do człowieka rozsądnego,
który zbudował dom na skale. 25 Spadł ulewny
deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i
uderzyły w ten dom. Ale on nie runął, bo
zbudowany był na skale. 26 Każdy, kto słucha tych
moich słów, ale nie wprowadza ich w czyn,
podobny jest do człowieka głupiego, który dom
zbudował na piasku. 27 Spadł ulewny deszcz,
wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły
w ten dom, a on się zawalił. A upadek jego był
wielki.

Mt 10,38–39

Lekcja 10: s. 9

38 Kto nie bierze swego krzyża i nie naśladuje
Mnie, nie jest Mnie godny. 39 Ten, kto znajduje
swoje życie, straci je; ten zaś, kto traci swoje
życie z mojego powodu, znajdzie je.

Mt 20,25–28

Lekcja 10: s. 2, 8, 11

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 10: s. 2, 3, 8, 9, 10

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–46

Lekcja 10: s. 2, 4, 6

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan
mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś,
że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać
tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc
przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie
odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu
talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i
będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma,
zostanie zabrane nawet to, co ma. 30 A
nieużytecznego sługę wyrzućcie na zewnątrz, w
ciemności. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów».
31 Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale
wraz ze wszystkimi aniołami, wtedy zasiądzie na
tronie swej chwały. 32 Wówczas zgromadzą się
przed nim wszystkie narody. A On oddzieli
jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od
kozłów. 33 Owce postawi po swojej prawej stronie,
a kozły po lewej.

34 I powie Król do tych po prawej stronie:
«Zbliżcie się, błogosławieni mojego Ojca. Weźcie
w posiadanie królestwo przygotowane dla was od
początku świata. 35 Bo byłem głodny, a daliście Mi
jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem
przybyszem, a przyjęliście Mnie; 36 byłem nagi, a
przyodzialiście Mnie; byłem chory, a
zatroszczyliście się o Mnie; byłem w więzieniu, a
przyszliście do Mnie». 37 Wtedy zapytają Go
sprawiedliwi: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię
głodnym i nakarmiliśmy Cię, albo spragnionym i
daliśmy Ci pić? 38 Kiedy widzieliśmy Ciebie jako
przybysza i przyjęliśmy Cię, albo że byłeś nagi i
przyodzialiśmy Cię?

39 Kiedy widzieliśmy Ciebie chorego lub w
więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?». 40 A Król im
odpowie: «Zapewniam was: Wszystko, co
zrobiliście dla jednego z tych najmniejszych
moich braci, zrobiliście dla Mnie». 41 Następnie
powie do tych po lewej stronie: «Odejdźcie ode
Mnie, przeklęci, w ogień wieczny, który
przygotowano diabłu i jego aniołom. 42 Bo byłem
głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony,
a nie daliście Mi pić; 43 byłem przybyszem, a nie
przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie
przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu,
a nie zatroszczyliście się o Mnie».

44 Wtedy oni zapytają: «Panie, kiedy widzieliśmy
Cię głodnym lub spragnionym, przybyszem lub
nagim, chorym lub w więzieniu, a nie usłużyliśmy
Tobie?». 45 Wtedy im odpowie: «Zapewniam was:
Czego nie zrobiliście dla jednego z tych
najmniejszych, tego nie zrobiliście dla Mnie». 46 I
pójdą oni na wieczną mękę, a sprawiedliwi do
życia wiecznego.

Mt 28,18–20

Lekcja 10: s. 7

18 A Jezus podszedł do nich i powiedział:
"Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. 19
Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich
narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i
Syna, i Ducha Świętego! 20 Nauczajcie ich, aby
zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto
Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca
świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 7,20–23

Lekcja 10: s. 15, 16

20 I mówił dalej: "Co wychodzi z człowieka, to
właśnie go plami. 21 Z wnętrza, z serca ludzkiego
pochodzą złe myśli, rozpusta, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zawiść,
bluźnierstwo, pycha, głupota. 23 Całe to zło
wychodzi na zewnątrz i plami człowieka.

Mk 10,42–45

Lekcja 10: s. 2

42 A Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie, że ci, którzy są uznawani za władców
narodów, ciemiężą je, a ich wielcy dają im odczuć
swą władzę. 43 Nie tak powinno być wśród was.
Ale kto by chciał stać się wielki między wami,
niech będzie waszym sługą. 44 A kto by chciał być
między wami pierwszy, niech będzie
niewolnikiem wszystkich. 45 Bo Syn Człowieczy
nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i
oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mk 12,41–44

Lekcja 10: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

41 Potem, siedząc naprzeciw skarbony,
przypatrywał się, jak tłum wrzucał do niej drobne
pieniądze. Wielu bogatych wrzucało wiele. 42 Gdy
przyszła pewna uboga wdowa, wrzuciła dwie
drobne monety, czyli jeden kwadrans. 43 Wtedy
przywołał swoich uczniów i powiedział do nich:
"Zapewniam was: Ta uboga wdowa wrzuciła
więcej od wszystkich, którzy wrzucali do
skarbony. 44 Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co
im zbywało, a ona ze swego ubóstwa wrzuciła
wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 10: s. 2

8 Na to Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Panu
Bogu twemu będziesz oddawał hołd i tylko Jego
będziesz czcił".

Łk 6,27–38

Lekcja 10: s. 6

27 Lecz wam, którzy słuchacie, mówię: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół. Dobrze czyńcie tym,
którzy was nienawidzą. 28 Błogosławcie tych,
którzy was przeklinają, i módlcie się za tych,
którzy was oczerniają. 29 Temu, kto cię uderzy w
policzek, nadstaw i drugi, a temu, kto ci zabiera
płaszcz, nie odmawiaj i tuniki. 30 Dawaj każdemu,
kto cię prosi, i nie dopominaj się zwrotu od tego,
kto bierze twoją własność. 31 Jak chcecie, żeby
ludzie wam czynili, tak wy im czyńcie.

32 Jeżeli miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej wdzięczności możecie się spodziewać?
Przecież i grzesznicy miłują tych, którzy ich
miłują. 33 A jeżeli tylko tym dobrze czynicie, którzy
wam dobrze czynią, jakiej wdzięczności możecie
się spodziewać? Przecież grzesznicy postępują
tak samo. 34 A jeżeli tylko tym pożyczacie, od
których spodziewacie się zwrotu, jakiej
wdzięczności możecie się spodziewać? I
grzesznicy pożyczają grzesznikom, aby tyle samo
odzyskać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych
nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie,
niczego w zamian się nie spodziewając. A
otrzymacie wielką zapłatę i będziecie synami
Najwyższego. On bowiem jest łaskawy dla
niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak
miłosierny jest wasz Ojciec.

37 Nie osądzajcie, a nie będziecie osądzeni. Nie
potępiajcie, a nie będziecie potępieni.
Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone. 38
Dawajcie, a będzie wam dane. Miarą dobrą,
ubitą, utrzęsioną, przepełnioną, wsypią wam do
kieszeni. Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i
wam odmierzą.

Łk 8,16–18

Lekcja 10: s. 4

16 Kto zapalił lampę, nie przykrywa jej żadnym
przedmiotem ani nie stawia pod łóżkiem, ale na
świeczniku, aby ci, którzy wchodzą, widzieli
światło. 17 Nie ma bowiem nic tajemnego, co nie
stanie się jawne, ani nic ukrytego, co nie będzie
poznane i nie wyjdzie na jaw. 18 Uważajcie więc,
jak słuchacie. Temu bowiem, który ma, będzie
dodane; a temu, który nie ma, zostanie odebrane
nawet to, co wydaje mu się, że ma.

Łk 9,23–24

Lekcja 10: s. 2, 10, 12

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali.

Łk 10,20

Lekcja 10: s. 11

20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam
poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze
imiona są zapisane w niebie.

Łk 12,13–48

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

13 Ktoś z tłumu odezwał się do Niego:
"Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, aby
podzielił się ze mną spadkiem. 14 Lecz On mu
odpowiedział: "Człowieku, któż Mnie ustanowił
sędzią albo rozjemcą nad wami?. 15 Powiedział też
do nich: "Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej
chciwości, bo życie nie polega na gromadzeniu
bogactwa ani nie zależy od tego, co się posiada. 16
I opowiedział im przypowieść: "Pewnemu
bogatemu człowiekowi obficie obrodziła ziemia. 17
Zastanawiał się: «Co mam zrobić, skoro nie mam
już gdzie gromadzić plonów?».

18 W końcu postanowił: «Zrobię tak: zburzę moje
spichlerze i zbuduję większe. Tam wszystko
zgromadzę: zboże i moje dobra. 19 I powiem sobie:
Masz wielkie dobra, starczą ci na długie lata;
odpoczywaj, jedz, pij i baw się!». 20 Tymczasem
Bóg powiedział do niego: «Głupcze, tej nocy życie
ci będzie odebrane. Komu więc przypadnie to, co
przygotowałeś?». 21 Tak dzieje się z każdym, kto
skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty
przed Bogiem. 22 Do uczniów zaś powiedział:
"Dlatego mówię wam: Nie martwcie się o życie - o
to, co będziecie jeść; ani o ciało - o to, w co
będziecie się ubierać.

23 Życie bowiem jest czymś ważniejszym niż
jedzenie, a ciało czymś ważniejszym niż odzież. 24
Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani nie zbierają
plonów, nie mają spiżarni ani spichlerza, a Bóg je
karmi. Przecież wy jesteście ważniejsi niż ptaki! 25
Kto z was, zamartwiając się, może przedłużyć
swoje życie choćby o chwilę? 26 Jeśli więc nie
możecie zrobić najmniejszej rzeczy, dlaczego
martwicie się o pozostałe? 27 Przypatrzcie się
polnym kwiatom, jak rosną - nie pracują ani też
nie przędą. A mówię wam: nawet Salomon w
całym swym przepychu nie był tak ubrany jak
jeden z nich.

28 Jeśli więc polną trawę, która dzisiaj jest, a jutro
zostanie spalona, Bóg tak ubiera, to czyż nie tym
bardziej was, ludzie słabej wiary. 29 Dlatego i wy
nie pytajcie o to, co będziecie jeść i pić, i nie
zadręczajcie się tym. 30 O to wszystko zabiegają
ludzie tego świata. Przecież wasz Ojciec wie, że
tego potrzebujecie. 31 Szukajcie Jego królestwa, a
tamto zostanie wam dodane. 32 Nie bój się, mała
trzódko, bo spodobało się waszemu Ojcu dać wam
królestwo.

33 Sprzedajcie swoje dobra i wspomóżcie
potrzebujących! Sprawcie sobie sakiewki, które
się nie zużyją, skarb niewyczerpany w niebie,
gdzie złodziej nie ma dostępu ani mól nie niszczy.

34 Bo gdzie jest wasz skarb, tam będzie też wasze
serce. 35 Niech wasze biodra będą przepasane, a
lampy zapalone. 36 Wy zaś bądźcie podobni do
ludzi oczekujących swego pana, który ma wrócić
z wesela, aby zaraz mu otworzyć, gdy przyjdzie i
zapuka. 37 Szczęśliwi słudzy, których pan zastanie
czuwających, gdy przyjdzie. Zapewniam was, że
przepasze się, posadzi ich przy stole i, obchodząc,
będzie im usługiwał.

38 Szczęśliwi, jeśli przyjdzie o drugiej czy o
trzeciej straży i tak ich zastanie! 39 Zważcie na to,
że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie
przyjdzie złodziej, nie pozwoliłby mu włamać się
do swego domu. 40 I wy też bądźcie gotowi, bo w
chwili, kiedy się nie spodziewacie, Syn
Człowieczy przyjdzie. 41 Wtedy Piotr zapytał:
"Panie, czy mówisz tę przypowieść do nas, czy do
wszystkich?. 42 Pan odpowiedział: "Kto jest tym
wiernym i rozsądnym zarządcą, którego pan
ustanowi nad swoją służbą, aby we właściwym
czasie rozdawał należne porcje pożywienia?

43 Szczęśliwy sługa, którego pan zastanie przy tej
czynności, gdy powróci. 44 Naprawdę mówię wam,
że powierzy mu zarząd nad całym swoim
majątkiem. 45 Lecz jeśli ten sługa pomyśli sobie:
«Mój pan opóźnia swoje przybycie» i zacznie bić
sługi i służące, jeść, pić i upijać się, 46 to jego pan
nadejdzie w nieoczekiwanym dniu i o nieznanej
godzinie. Wtedy odsunie go i umieści wśród
niewiernych. 47 Sługa, który poznał wolę swego
pana, a nic nie przygotował ani nie postąpił
zgodnie z jego wolą, będzie surowo ukarany.

48 Ten zaś, który jej nie poznał, a uczynił coś
godnego kary, zostanie ukarany łagodniej. Od
każdego, któremu wiele dano, wiele też będzie się
wymagać, a komu więcej powierzono, od tego też
więcej będą żądać.

Łk 16,10–13

Lekcja 10: s. 2, 4, 5

10 Kto jest wierny w małej rzeczy, jest wierny i w
wielkiej; a kto w małej rzeczy jest nieuczciwy, jest
nieuczciwy i w wielkiej. 11 Jeśli więc nie jesteście
wierni w zarządzaniu nieuczciwą mamoną, kto
wam powierzy prawdziwe dobro? 12 I jeśli w
cudzych sprawach nie jesteście wierni, kto wam
powierzy wasze? 13 Żaden sługa nie może służyć
dwom panom, gdyż albo jednego będzie
nienawidził, a drugiego miłował, albo jednemu
będzie oddany, a drugiego zlekceważy. Nie
możecie służyć Bogu i mamonie.

Łk 17,7–10

Lekcja 10: s. 8

7 Któż z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy ten przyjdzie z pola: «Chodź zaraz i zasiądź do stołu»? 8 Czy nie powie mu raczej: «Przygotuj mi posiłek, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję. Ty będziesz jadł i pił potem»? 9 Czy dziękuje słudze za to, że wykonał polecenie? 10 Tak i wy, kiedy wykonacie wszystko, co wam polecono, mówcie: «Jesteśmy nieużytecznymi sługami. Wykonaliśmy to, co było naszą powinnością».

Łk 18,1

Lekcja 10: s. 13

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się:

Łk 19,8

Lekcja 10: s. 5

8 Zacheusz zaś stanął i powiedział do Pana: "Panie, połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli na kimś coś wymusiłem, oddaję poczwórnie.

Ewangelia według św. Jana

J 3,30

Lekcja 10: s. 2

30 I trzeba, aby On wzrastał, ja natomiast abym się umniejszał.

J 5,41.44

Lekcja 10: s. 8

41 Ja nie przyjmuję chwały od ludzi.

44 Jakże wy możecie stać się wierzącymi, skoro zabiegacie o wzajemne uznanie, a nie szukacie go u jedynego Boga?

J 9,1–4

Lekcja 10: s. 5

1 Gdy Jezus szedł, spostrzegł człowieka niewidomego od urodzenia. 2 Uczniowie zapytali Go: "Rabbi, kto popełnił grzech, że człowiek ten urodził się niewidomy: on sam czy jego rodzice?. 3 Jezus im odpowiedział: "Ani on nie zgrzeszył, ani jego rodzice, lecz stało się tak, aby w nim ukazały się dzieła Boże. 4 Dopóki trwa dzień, konieczne jest, abyśmy spełniali dzieła Tego, który Mnie posłał. Nadchodzi bowiem noc i wtedy nikt nie będzie mógł działać.

J 10,10

Lekcja 10: s. 7

10 Złodziej przychodzi tylko po to, aby coś ukraść, zabić lub zniszczyć. Ja natomiast przyszedłem, aby moje owce miały życie i to życie w pełni.

J 12,24–26

Lekcja 10: s. 2

24 Uroczyście zapewniam was: Jeśli ziarno pszenicy wrzucone w ziemię nie obumrze, pozostanie tam samo; jeśli zaś obumrze, przynosi obfity plon. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je; ten zaś, kto nie przecenia swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 Jeśli ktoś Mi służy, niech idzie za Mną. A gdzie Ja jestem, tam będzie też mój sługa. Jeśli ktoś Mi służy, Ojciec okaże mu cześć.

J 13,3–17

Lekcja 10: s. 2

3 Jezus świadomy, że Ojciec przekazał Mu wszystko w ręce, a także, że od Boga wyszedł i do Boga wraca, 4 wstał od wieczerzy, zdjął szatę, wziął płócienny ręcznik i przepasał się nim. 5 Następnie wlał wodę do miednicy i zaczął obmywać uczniom nogi oraz wycierać je płóciennym ręcznikiem, którym był przepasany. 6 Gdy podszedł do Szymona Piotra, ten zapytał: "Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?. 7 Jezus mu odpowiedział: "Tego, co Ja teraz czynię, ty jeszcze nie rozumiesz, ale później to pojmiesz.

8 Mimo to Piotr sprzeciwił się: "Nigdy nie będziesz mi umywał nóg!. Jezus więc powiedział: "Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Wtedy Szymon Piotr powiedział: "Panie, umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!. 10 Jezus mu odrzekł: "Ten, kto się wykąpał, nie potrzebuje jeszcze raz się myć, chyba za wyjątkiem nóg, gdyż cały jest czysty. I wy jesteście czyści, lecz nie wszyscy. 11 Powiedział: "Nie wszyscy jesteście czyści, gdyż znał swojego zdrajcę. 12 Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: "Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i słusznie mówicie, bo Nim jestem. 14 Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. 16 Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego, kto go posłał. 17 Jeśli nawet wiecie to wszystko,

szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie to spełniać.

J 15,5.10–12

Lekcja 10: s. 12, 14

5 Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

10 Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja spełniłem przykazania mojego Ojca i trwam w Jego miłości. 11 Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja radość i aby ta radość była doskonała. 12 To jest bowiem moje przykazanie, abyście się wzajemnie tak miłowali, jak Ja was umiłowałem.

J 16,13.33

Lekcja 10: s. 7, 14

13 Po swoim przyjściu On - Duch Prawdy-poprowadzi was ku pełnej prawdzie. Nie będzie bowiem mówił od siebie, lecz powie to wszystko, co usłyszy. Będzie tak - że nauczał o sprawach przyszłych.

33 To wam powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczać ucisków, lecz ufajcie! - Ja zwyciężyłem świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 10: s. 7

8 Otrzymacie jednak moc Ducha Świętego, który zstąpi na was, i staniecie się moimi świadkami w Jeruzalem, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Dz 4,34–35

Lekcja 10: s. 6

34 Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, gdyż właściciele ziemi i domów sprzedawali je, a uzyskane pieniądze przynosili 35 i składali przed apostołami. I rozdzielano je każdemu według potrzeb.

Dz 20,35

Lekcja 10: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

35 Ciągle dawałem wam przykład, że trzeba stale się trudzić, by wspierać słabych, pamiętając o nauce Pana Jezusa, który powiedział: «Szczęście polega bardziej na dawaniu niż na braniu».

Dz 23,1

Lekcja 10: s. 12

1 Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 10: s. 12

16 Dlatego staram się mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i ludzi.

List do Rzymian

Rz 1,20–21

Lekcja 10: s. 2

20 To bowiem, co w Bogu niewidzialne - Jego wiekuista moc oraz boskość - od stworzenia świata staje się widzialne dzięki rozumnemu oglądaniu dzieł Bożych. Dlatego ludzie ci nie mają wymówki. 21 Bo gdy poznali Boga, nie oddali Mu czci jako Bogu, ani też nie byli Mu wdzięczni, ale pogubili się w swych dociekaniach i w mroku pogrążyło się ich nierozumne serce.

Rz 3,9–18

Lekcja 10: s. 2

9 Czy zatem mamy przewagę? Ależ nie! Stwierdziliśmy przecież wcześniej, że wszyscy, zarówno Żydzi, jak i Grecy, pozostają w grzechu, 10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma takiego, który by szukał Boga. 12 Wszyscy zbłądzili, wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego, kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego. 13 Gardło ich jest grobem otwartym. Swoim językiem dopuszczają się oszustw. Na ich wargach jad żmijowy.

14 Usta ich pełne są przekleństw i zgorzknienia. 15 Do rozlewu krwi biegną ochoczo, 16 zagłada i udręczenie na ich drogach, 17 a drogi pokoju nie dostrzegli. 18 Bojaźni Bożej nie mają przed oczami.

Rz 5,3–5

Lekcja 10: s. 10, 14

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

Rz 6,12–14.19

Lekcja 10: s. 1, 3, 5, 9, 15, 16

12 Niech więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

19 Mówię po ludzku - z powodu waszej słabości.
Podobnie jak oddawaliście się w niewolę
nieczystości i rosnącej wciąż nieprawości, tak
teraz oddajcie się służbie sprawiedliwości, która
prowadzi do świętości.

Rz 8,5–11.26–29

Lekcja 10: s. 5, 7, 12, 13, 14

5 Ci bowiem, którzy są cieleśni, myślą o sprawach
ciała, ci zaś, którzy są duchowi - o sprawach
Ducha. 6 Otóż myślenie Ducha prowadzi do życia i
pokoju, a myślenie ciała - do śmierci, 7 gdyż
myślenie ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie uznaje
ono bowiem, ani nie może uznawać prawa
Bożego. 8 Ci więc, którzy postępują według ciała,
nie mogą się podobać Bogu. 9 Wy jednak nie
jesteście w ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga
w was mieszka. Jeśli ktoś nie ma Ducha
Chrystusa, to nie należy do Niego.

10 Lecz jeśli Chrystus jest w was, to chociaż ciało
jest śmiertelne z powodu grzechu, Duch daje
życie dzięki usprawiedliwieniu. 11 Jeśli więc
mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa
z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z
martwych, ożywi wasze śmiertelne ciała dzięki
mieszkającemu w was Jego Duchowi.

26 Właśnie w ten sposób Duch przychodzi nam z
pomocą w naszej słabości. Gdy nie wiemy, jak
mamy się modlić, Duch wstawia się za nami
wołaniem bez słów. 27 A Bóg, który przenika
serca, zna pragnienie Ducha, ponieważ to właśnie
zgodnie z Jego wolą Duch wstawia się za
świętymi. 28 Wiemy przecież, że tym, którzy
kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z
Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla
ich dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci.

Rz 12,1–21

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe. 3 Mocą danej mi łaski
nakazuję każdemu z was, aby nikt nie miał zbyt
wysokiego mniemania o sobie, ale niech każdy
ocenia siebie trzeźwo według miary, jaką Bóg dał
każdemu w wierze. 4 Bo podobnie jak liczne są
części jednego ciała, a każda z nich spełnia inne
zadanie, 5 tak też my liczni stanowimy jedno ciało
w Chrystusie, będąc dla siebie nawzajem
częściami.

6 Mamy zaś różne dary według danej nam łaski.
Ma ktoś dar proroctwa? Niech prorokuje zgodnie
z wiarą. 7 Otrzymał ktoś dar posługi? Niech
posługuje. Ktoś inny - dar nauczania? Niech
naucza. 8 Jeszcze inny - dar zachęcania? Niech
zachęca. Kto rozdaje, niech rozdziela z prostotą.
Ten, kto przewodzi, niech to wykonuje z
gorliwością. Kto okazuje miłosierdzie, niech to
czyni z radością. 9 Miłość niech będzie
nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra.
10 Serdeczni w braterskiej miłości wzajemnie się
wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku.

11 Nie traćcie gorliwości, bądźcie płomiennego
ducha, służcie Panu. 12 Radujcie się nadzieją, w
ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. 13
Wspomagajcie świętych, przestrzegajcie
gościnności. 14 Błogosławcie tych, którzy was
prześladują; błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15
Radujcie się z radosnymi, płaczcie z płaczącymi.

16 Bądźcie jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co
wyniosłe, ale miejcie upodobanie w tym, co
skromne. Nie bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu
złem za złe nie odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla
wszystkich ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze
wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój. 19
Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy

pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. [20] Raczej kiedy twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz nad jego głową rozżarzone węgle.

[21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj dobrem.

Rz 13,8–14

Lekcja 10: s. 9, 10, 11, 15, 16

[8] Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz wzajemnej miłości. Ten bowiem, kto miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. [9] Ponieważ przykazania: Nie dopuścisz się cudzołóstwa, nie popełnisz morderstwa, nie będziesz kradł, nie będziesz pożądał, i każde inne, zawiera się w tym: Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie samego. [10] Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Miłość jest więc pełnią Prawa. [11] Poznajcie, że nadszedł już czas sposobny i pora, abyście wstali ze snu. Teraz bowiem wasze zbawienie jest bliżej niż wówczas, gdy uwierzyliście. [12] Noc przeminęła i dzień się przybliżył. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a nałóżmy zbroję światła.

[13] Postępujmy godnie, jak za dnia, bez hulanek i pijaństwa, bez rozwiązłości i wyuzdania, bez kłótni i zawiści. [14] Ubierzcie się natomiast w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się o ciało - o spełnianie jego pożądliwości.

Rz 14,7–8.12–13

Lekcja 10: s. 2, 3, 12

[7] Nikt z nas nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. [8] Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana.

[12] Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. [13] Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku.

Rz 15,1–3.14

Lekcja 10: s. 2, 13

[1] My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy dźwigać ułomności słabych, a nie szukać upodobania w sobie samych. [2] Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania. [3] Bo i Chrystus nie szukał upodobania w sobie samym, ale jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągali, spadły na mnie.

[14] Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,10.12.14

Lekcja 10: s. 2, 7

[10] Bóg objawił nam to przez Ducha, a Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga.

[12] My nie otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga.

[14] Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to na sposób duchowy.

1 Kor 3,19–20

Lekcja 10: s. 2

[19] Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga, gdyż napisano: Usidla Bóg mędrców mimo ich przebiegłości. [20] I znowu: Bóg wie, że zamysły mędrców są czcze.

1 Kor 4,1–4

Lekcja 10: s. 2, 4, 8, 11

[1] Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i zarządców tajemnic Boga. [2] Od zarządców zaś oczekuje się, by każdy z nich był wierny. [3] Dla mnie jednak jest najmniej ważne, czy będę osądzony przez was, czy przez jakikolwiek trybunał ludzki. Sam siebie też nie osądzam: [4] niczego wprawdzie w sobie nie dostrzegam, ale to mnie nie usprawiedliwia. Pan jest moim sędzią.

1 Kor 6,12–20

Lekcja 10: s. 2, 4, 5

[12] Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie poddam się w niewolę. [13] Pokarm jest dla żołądka, a żołądek dla pokarmu. Bóg natomiast unicestwi i jedno, i drugie. Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a Pan dla ciała. [14] Bóg, który wskrzesił Pana, i nas wskrzesi swoją mocą. [15] Czyż nie wiecie, że wasze ciała są częścią Ciała Chrystusa? Czy wezmę część Ciała Chrystusa i zrobię ją częścią ciała nierządnicy? Przenigdy! [16] Czy nie wiecie, że ten, który łączy się z nierządnicą, jest z nią jednym ciałem? Będą bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym ciałem.

[17] Ten, kto łączy się z Panem, jest z Nim jednym duchem. [18] Uciekajcie przed rozpustą! Każdy inny grzech, który popełnia człowiek, jest poza ciałem, ale kto oddaje się rozpuście, grzeszy przeciw

własnemu ciału. [19] Czy nie wiecie, że wasze ciało jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was? Macie Go od Boga i nie należycie już do siebie. [20] Bóg przecież wykupił was za wielką cenę. Oddajcie więc Bogu chwałę w waszym ciele!

1 Kor 9,19.24–27

Lekcja 10: s. 2, 5

[19] Będąc wolny od wszystkich, stałem się niewolnikiem wszystkich, aby pozyskać jak najliczniejszych.

[24] Czy nie wiecie, że na stadionie biegną wszyscy zawodnicy, ale tylko jeden z nich otrzymuje nagrodę? Tak biegnijcie, abyście ją zdobyli. [25] Każdy zawodnik podejmuje wiele wyrzeczeń. Tamci, by zdobyć wieniec zniszczalny, my - niezniszczalny. [26] I ja biegnę, ale nie tak, jakbym nie znał mety, i nie wymachuję bezładnie pięściami, [27] ale biorę w karby i opanowuję swoje ciało, abym głosząc innym naukę, sam nie został odrzucony.

1 Kor 10,13.23–33

Lekcja 10: s. 2, 3, 4, 6, 11, 12, 13, 14

[13] Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej przezwyciężenia.

[23] Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko wolno, ale nie wszystko jest budujące. [24] Niech nikt nie szuka własnej korzyści, ale dobra innych. [25] Możecie jeść wszystko, co sprzedają w sklepie, nie miejcie wyrzutów sumienia. [26] Pańska bowiem jest ziemia i wszystko, co ją napełnia. [27] Gdy zaprasza was ktoś z niewierzących i chcecie pójść, to możecie jeść wszystko, co wam podadzą, i nie miejcie wyrzutów sumienia.

[28] Gdyby jednak ktoś wam powiedział, że mięso pochodzi z ofiar składanych bożkom, to nie jedzcie go ze względu na tego, który to powiedział i ze względu na sumienie. [29] Mówię nie o waszym sumieniu, ale tego człowieka. Dlaczego czyjeś sumienie miałoby osądzać moją wolność? [30] Jeśli ja ucztuję z czyjejś życzliwości, to dlaczego miałbym być potępiany z tego powodu, że okazuję wdzięczność? [31] Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga. [32] Nie bądźcie powodem upadku ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego.

[33] I ja staram się podobać wszystkim we wszystkim, bo nie szukam pożytku dla siebie, ale dla wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,26–32

Lekcja 10: s. 2

[26] Ile razy bowiem będziecie jeść ten Chleb i pić z tego kielicha, będziecie ogłaszać śmierć Pana, aż przyjdzie. [27] Ktokolwiek jednak by jadł ten Chleb lub pił z kielicha Pana w sposób niegodny, ten będzie winny Ciała i Krwi Pana. [28] Niech każdy wpierw wnikliwie oceni samego siebie, a potem niech je ten Chleb i pije z tego kielicha. [29] Kto bowiem je i pije, a nie zważa na Ciało Pańskie, je i pije na własną zgubę. [30] Właśnie dlatego tak wielu wśród was jest słabych i chorych, wielu też zmarło.

[31] Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni. [32] A gdy Pan nas sądzi, wówczas karci nas w tym celu, abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem.

1 Kor 12,1.4–28.31

Lekcja 10: s. 4, 7, 8, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] Bracia! Chciałbym bardzo, abyście mieli właściwą wiedzę o sprawach duchowych.

[4] Różne są dary, ale Duch jest jeden. [5] Różne są posługi, ale Pan jest jeden. [6] Różne są działania, ale jeden jest Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich. [7] W każdym uwidacznia się działanie Ducha dla wspólnego dobra. [8] Jednemu Duch daje słowo mądrości, innemu ten sam Duch daje rozumienie słowa.

[9] Jednego Duch obdarza wiarą, innemu ten sam Duch udziela daru uzdrawiania. [10] Jeszcze innym daje natomiast moc czynienia cudów, dar prorokowania, dar rozróżniania duchów, dar języków, dar tłumaczenia języków. [11] A wszystko to daje jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu, jak chce. [12] Ciało jest jednością, choć ma liczne części. Wszystkie części ciała, mimo że jest ich wiele, tworzą jedno ciało. Tak też jest z Chrystusem. [13] W jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni, by stanowić jedno ciało: Żydzi i Grecy, niewolnicy i wolni. Wszyscy zostaliśmy też napełnieni jednym Duchem.

[14] Ciało nie składa się z jednej części, lecz z wielu. [15] Gdyby noga powiedziała: "Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała, czy mimo to nie należałaby do ciała? [16] Albo gdyby powiedziało ucho: "Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała, to czy mimo to nie należałoby do ciała? [17] Gdyby całe ciało było okiem, to gdzie byłoby ucho? Albo gdyby całe ciało było słuchem, to gdzie byłoby powonienie? [18] Otóż Bóg, tak jak zechciał, ustalił miejsce każdej części w ciele.

19 Gdyby jedna część była całością, to gdzież byłoby całe ciało? 20 Tymczasem ciało jest jedno, mimo że składa się z licznych części. 21 Nie może więc oko powiedzieć ręce: "Nie potrzebuję ciebie, ani głowa nogom: "Nie potrzebuję was. 22 Owszem, te części ciała, które wydają się najsłabsze, są konieczne. 23 Te części ciała, które uważamy za mniej szacowne, otaczamy większym szacunkiem, a wstydliwe większą troską.

24 Szlachetne nie wymagają takiej troski. Bóg udzielił większej czci tym częściom, którym jej brakowało i w ten sposób utworzył ciało, 25 aby nie było w nim rozdarcia, lecz aby poszczególne części wzajemnie ze sobą współdziałały. 26 Gdy cierpi jedna część ciała, cierpią pozostałe części, a gdy jedna część odbiera chwałę, cieszą się wszystkie części. 27 Wy jesteście Ciałem Chrystusa, a każdy z was jest Jego częścią. 28 I tak ustanowił Bóg w Kościele wpierw apostołów, na drugim miejscu proroków, na trzecim nauczycieli, ponadto tych, którzy mają dary: uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, mówienia językami.

31 Starajcie się jednak o większe dary! Pokażę wam teraz drogę, która przewyższa wszystkie inne:

1 Kor 13,4–8.13

Lekcja 10: s. 8, 11, 14, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7 Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy, wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar prorokowania, który ustanie, języki, które zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

13 Teraz więc trwają wiara, nadzieja i miłość - te trzy. Z nich zaś największa jest miłość.

1 Kor 14,1

Lekcja 10: s. 8

1 Starajcie się o miłość, ale ubiegajcie się też o dary duchowe, zwłaszcza o dar prorokowania.

1 Kor 16,2

Lekcja 10: s. 6

2 Niech każdy, komu dobrze się powodzi, odkłada coś w każdy pierwszy dzień tygodnia, aby nie robić zbiórki dopiero wtedy, gdy przyjdę.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 10: s. 13

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszani przez Boga. 5 Bo jak obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak dzięki Chrystusowi również nasze pocieszenie jest obfite.

2 Kor 3,5

Lekcja 10: s. 12

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych, jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza zdolność pochodzi od Boga.

2 Kor 4,5

Lekcja 10: s. 8

5 Nie głosimy bowiem samych siebie, ale Jezusa Chrystusa Pana. Jeśli zaś chodzi o nas, to jesteśmy waszymi sługami ze względu na Jezusa.

2 Kor 5,1–11.15.17–20

Lekcja 10: s. 2, 4, 5, 8, 10

1 Wiemy, że kiedy namiot, w którym mieszkamy tu na ziemi, zostanie zwinięty, otrzymamy od Boga jako mieszkanie budowlę niewzniesioną rękami, lecz wieczną, w niebie. 2 Dlatego teraz wzdychamy, pragnąc ubrać się w nasze mieszkanie z nieba, 3 o ile tylko po zdjęciu ziemskiego ubrania nie okażemy się nadzy. 4 Będąc bowiem w obecnym namiocie, wzdychamy i uginamy się jak pod ciężarem, ponieważ nie chcemy zdjąć go z siebie, ale na niego staramy się nałożyć następne ubranie, aby to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie. 5 Bóg nas do tego uzdolnił, dając nam Ducha jako poręczyciela.

6 Ufamy więc zawsze, wiedząc, że jak długo przebywamy w ciele, tułamy się z dala od Pana, 7 gdyż wciąż jeszcze chodzimy w wierze, a nie w widzeniu. 8 Jesteśmy jednak pełni ufności i wolelibyśmy raczej opuścić ciało, a przebywać

blisko Pana. [9] Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko, jak i wtedy, gdy tułamy się z dala. [10] Wszyscy bowiem musimy stawić się przed sądem Chrystusa, aby każdy otrzymał odpłatę za dokonane w ciele czyny, zarówno dobre, jak i złe.

[11] Świadomi, czym jest bojaźń Pańska, staramy się przekonywać ludzi. Przed Bogiem zaś wszystko w nas jest jawne. Mam nadzieję, że również w ocenie waszego sumienia wszystko w nas jest jawne.

[15] On umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

[17] Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało nowe. [18] Wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę pojednania. [19] To właśnie Bóg w Chrystusie pojednał świat ze sobą. On nie poczytał ludziom ich grzechów i w nas złożył słowo pojednania. [20] Jesteśmy więc posłani w zastępstwie Chrystusa jako przedstawiciele Boga, który przez nas zachęca. W zastępstwie Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie się z Bogiem!

2 Kor 8,1–5.7–9.11–15

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] Bracia! Pragniemy, byście wiedzieli o łasce Boga udzielonej Kościołom Macedonii. [2] Chociaż zostali doświadczeni przez wielkie utrapienie, ich ogromna radość i skrajne ubóstwo zaobfitowały bogactwem szczodrości. [3] Na miarę swoich możliwości, a nawet - o czym mogę zaświadczyć - ponad swoje możliwości, sami [4] prosili nas usilnie o łaskę współuczestnictwa w posłudze na rzecz świętych. [5] Uczynili nie tylko to, czego się spodziewaliśmy, ale zgodnie z wolą Bożą samych siebie ofiarowali najpierw Panu, a potem i nam.

[7] Jak obfitujecie we wszystko: w wiarę, słowo, poznanie, gorliwość i miłość, której nauczyliście się od nas, obyście także w tę łaskę obfitowali! [8] Mówiąc o tym, nie nakazuję wam niczego, ale wskazuję na gorliwość innych, aby poddać próbie szczerość waszej miłości. [9] Znacie przecież łaskę naszego Pana Jezusa Chrystusa: On, będąc bogaty, dla was stał się ubogi, abyście wy wzbogacili się Jego ubóstwem.

[11] jeśli doprowadzicie to dzieło do końca. Ochoczo postanowiliście, więc teraz zrealizujcie to według waszych możliwości. [12] Postanowienie jest oceniane nie według tego, czego się nie ma, ale według możliwości realizacji. [13] Nie chodzi przecież o to, aby innym ulżyć, a was obciążyć, ale by było równo. [14] W obecnym czasie wasz nadmiar zaspokoi ich ubóstwo, aby również ich nadmiar zaspokoił wasze ubóstwo i aby nastała równość, [15] jak jest napisane: Kto miał wiele, nie miał za dużo, a temu, kto miał mało, nie zabrakło.

2 Kor 9,6–15

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

[6] Pamiętajcie o tym, że kto skąpo sieje, ten i skąpe zbierze plony, a kto hojnie sieje, ten zbierze plony obfite. [7] Niech każdy postąpi zgodnie z tym, co postanowił w sercu. Niech nie postępuje ze smutkiem ani pod przymusem, bo Bóg miłuje radosnego dawcę. [8] Bóg ma moc obdarzyć was obficie wszelką łaską, abyście zawsze mieli wszystkiego pod dostatkiem i byli bogaci we wszelkie dobre uczynki. [9] Tak jak jest napisane: Rozdzielił dary, obdarzył ubogich, Jego sprawiedliwość trwa na wieki. [10] Ten, który daje nasienie siewcy i chleb spożywającemu, dostarczy wam ziarna, rozmnoży je i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.

[11] Wzbogaceni we wszystko, będziecie mogli wykazać się wszelkiego rodzaju szczodrością, która przyczyni się przez nas do dziękowania Bogu, [12] gdyż ta święta posługa nie tylko zaradza ubóstwu świętych, ale pozwala składać Bogu obfite dziękczynienie. [13] Dzięki świadectwu tej posługi, oddadzą oni chwałę Bogu za posłuszeństwo, które okazujecie Ewangelii Chrystusa, i za szczodrość waszego dzielenia się z nimi i ze wszystkimi. [14] Modląc się za was, będą czuli głęboką więź z wami ze względu na niezwykłą obfitość łaski, której Bóg wam udzielił. [15] Bogu niech będą dzięki za Jego niewysłowiony dar.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 10: s. 2, 8, 9, 10, 11

[5] i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa Chrystusowi.

[12] Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy polecają samych siebie, ani porównywać się z nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni są rozsądku.

[18] gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 10: s. 3, 12

7 na podstawie ogromu objawień. Dlatego, abym
nie unosił się pychą, w moim ciele doświadczam
słabości. Została mi ona dana jako wysłannik
szatana, który mnie policzkuje, abym nie unosił
się pychą. 8 Dlatego trzykrotnie zwróciłem się do
Pana z prośbą, aby oddalił ją ode mnie. 9 Pan
jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze
względu na Chrystusa raduję się z moich
słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i
ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy
jestem mocny.

List do Galatów

Ga 1,10

Lekcja 10: s. 2

10 A zatem, czy zabiegam o względy ludzi, czy
Boga? Czy ludziom staram się przypodobać?
Gdybym chciał się przypodobać ludziom, nie
byłbym sługą Chrystusa.

Ga 2,20

Lekcja 10: s. 2

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.
A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze
w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–26

Lekcja 10: s. 1, 3, 9, 10, 13, 15, 16

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie. 18
Jeśli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod
Prawem. 19 Uczynki ciała są wiadome:
cudzołóstwo, nieczystość, rozwiązłość, 20
bałwochwalstwo, czary, nienawiść, kłótnie,
zazdrość, gniew, chorobliwa ambicja, waśnie,
rozłamy,

21 zawiść, pijaństwo, hulanki i tym podobne.
Dlatego powtarzam to, o czym mówiłem już
wcześniej: ci, co tak postępują, nie posiądą
królestwa Bożego. 22 Natomiast owocem Ducha
jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć,
życzliwość, wierność, 23 łagodność, opanowanie.
Prawo tu nie jest potrzebne. 24 A ci, którzy należą
do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało
razem z namiętnościami i pożądliwościami. 25
Skoro więc żyjemy mocą Ducha, postępujmy
według Ducha.

26 Nie szukajmy próżnej chwały, kłócąc się i
zazdroszcząc sobie nawzajem.

Ga 6,3–4.6.10

Lekcja 10: s. 2, 5, 6

3 Jeśli ktoś sądzi, że jest kimś ważnym, podczas
gdy nim nie jest, sam siebie oszukuje. 4 Każdy
niech osądza swoje czyny i w sobie niech znajduje
powód do chluby, a nie w porównywaniu się z
innymi.

6 Uczący się Ewangelii niech się dzieli wszelkim
dobrem z nauczycielem.

10 Dopóki mamy okazję, czyńmy dobrze
wszystkim, zwłaszcza tym, którzy są nam bliscy w
wierze.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 10: s. 12

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn
niebieskich wszelkiego błogosławieństwa
duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim
przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed
Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On
przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie
przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki
bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką
mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać
tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim
postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów
wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co
w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my
zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni
przez Tego, który wszystko czyni według
postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili
majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej
złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,
Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest

Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego majestat.

Ef 2,14–18

Lekcja 10: s. 7

14 On bowiem jest naszym pokojem. On w swoim ciele z dwóch części uczynił jedno i obalił dzielący je mur wrogości. 15 Uchylił Prawo przykazań zawartych w przepisach, aby z dwóch części stworzyć w sobie jednego nowego człowieka i wprowadzić pokój. 16 On pojednał z Bogiem obie części w jednym ciele przez krzyż, zabijając tę wrogość w sobie. 17 Przyszedł ogłosić dobrą nowinę: pokój wam, którzy byliście daleko i pokój tym, którzy byli blisko. 18 Dzięki Niemu jedni i drudzy mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu.

Ef 3,16

Lekcja 10: s. 7

16 Niech On, według bogactwa swojego majestatu, obdarzy was przez swojego Ducha siłą umacniającą wewnętrznego człowieka.

Ef 4,1–3.11–16.22–25.28–29.31–32

Lekcja 10: s. 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą, delikatnością i cierpliwością znoście jedni drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

11 On także ustanowił apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, 12 aby przygotowali świętych do pełnienia posługi budowania Ciała Chrystusa, 13 aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę wielkości według pełni Chrystusa. 14 Obyśmy nie byli już dziećmi niesionymi przez fale i poddanymi prądom błędnej nauki głoszonej przez ludzi przewrotnych i przebiegłych, którzy łudzą fałszem. 15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i wzrastajmy pod każdym względem ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując siebie w miłości.

22 że należy odrzucić starego człowieka z jego wcześniejszym sposobem życia, człowieka niszczonego przez zwodnicze żądze. 23 Pozwólcie się odnawiać Duchowi w waszym myśleniu 24 i przyobleczcie się w nowego człowieka, stworzonego zamysłem Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. 25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy jedno.

28 Kto kradnie, niech przestanie kraść i niech raczej pracą własnych rąk zdobywa dobra, którymi będzie mógł wspomagać potrzebujących. 29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb dawało łaskę słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,1–5.8–10.15–17.19–21

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 15, 16

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane dzieci 2 i żyjcie w miłości na wzór Chrystusa, który nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę dla Boga, jako miłą woń. 3 Jak przystoi świętym, niech nie będzie u was mowy o nierządzie i nieczystości albo o chciwości. 4 Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne postępowanie, niedorzeczne gadanie czy niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości. 5 To bowiem powinniście wiedzieć, że nikt rozpustny, bezwstydny lub skąpy, czyli bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

8 Niegdyś byliście ciemnością, teraz zaś jesteście światłością w Panu. Postępujecie więc jak dzieci światłości! 9 A owocem światłości jest wszelka dobroć, sprawiedliwość i prawda. 10 Starajcie się rozeznać, co podoba się Panu

15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. 17 Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola Pana.

19 Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny i natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając Go całym sercem. 20 Zawsze bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i Ojcu w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej.

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 10: s. 5, 12

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

9 Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz
bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim
zrozumieniu, 10 abyście umieli rozeznać to, co
słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i
nienaganni do dnia Chrystusa, 11 przynosząc owoc
sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć
i chwałę Bożą.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 10: s. 2, 3, 8, 10, 11, 12

3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując
naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż
do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

12 Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
to nie tylko wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym
bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i
drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg
bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie
z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie bez
narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można
było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako
nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i
przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak
gwiazdy na niebie. 16 Kierujcie się słowem życia,
abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie
biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem.

Flp 3,8–9.12–14

Lekcja 10: s. 2, 10

8 I naprawdę uważam, że to wszystko jest
bezwartościowe w porównaniu z bezcennym
darem poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana.
Dla Niego odrzucam wszystko i uważam za
śmieci. Pragnę tylko pozyskać Chrystusa 9 i
znaleźć się w Nim, nie w oparciu o własną
sprawiedliwość, pochodzącą z Prawa, ale dzięki
sprawiedliwości, która rodzi się przez wiarę w
Chrystusa i której Bóg udziela na podstawie
wiary.

12 Nie twierdzę, że to już osiągnąłem lub stałem
się doskonały. Usiłuję to dopiero zdobyć, gdyż i ja
zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13
Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel.
Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za
mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14
biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,4.6–9.11–13.19

Lekcja 10: s. 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14

4 Radujcie się zawsze w Panu! Jeszcze raz mówię:
radujcie się!

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę. 9 Czyńcie to, czego się
nauczyliście i co przyjęliście, co usłyszeliście i
zobaczyliście we mnie. A Bóg pokoju niech będzie
z wami.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A mój Bóg, według swego bogactwa, zaspokoi
wszystkie wasze potrzeby, gdy będzie w chwale w
Chrystusie Jezusie.

List do Kolosan

Kol 1,10.21–22

Lekcja 10: s. 10, 12

10 Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu
się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim
dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych.

Kol 3,1–17.23–24

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 10, 11, 14

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

23 Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla
Pana, a nie dla ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za
to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie
niewolnikami Pana - Chrystusa,

Kol 4,6

Lekcja 10: s. 10

6 Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,1–8

Lekcja 10: s. 2, 4, 8

1 Sami wiecie, bracia, że nie przyszliśmy do was
na próżno. 2 Wiecie też, że przedtem, w Filippi
spotkały nas cierpienia i zniewagi, ale w Bogu
naszym zdobyliśmy się na odwagę głoszenia wam
Ewangelii Bożej pośród wielkich zmagań. 3 Nasze
głoszenie nie pochodzi przecież z błędu ani z
nieczystych pobudek, ani z podstępu. 4 Skoro Bóg
uznał nas za godnych powierzenia nam
Ewangelii, to głosimy ją tak, aby podobać się nie
ludziom, lecz Bogu, który przenika nasze serca. 5
Nigdy bowiem nie posługiwaliśmy się
pochlebstwem, o czym wiecie, ani ukrytą chęcią
zysku, czego Bóg jest świadkiem.

6 Nie szukaliśmy ludzkiego uznania ani u was, ani
u innych. 7 Jako apostołowie Chrystusa mogliśmy
być dla was ciężarem, ale my staliśmy się pośród
was jak małe dzieci. I jak matka, która tuli swoje
niemowlęta, 8 byliśmy tak pełni życzliwości dla
was, że chcieliśmy dać wam nie tylko Ewangelię
Bożą, ale nawet nasze życie - tak bardzo staliście
się nam drodzy.

1 Tes 4,3–7

Lekcja 10: s. 5

3 Jest wolą Boga, abyście byli święci.
Powstrzymajcie się od nierządu. 4 Niech każdy z
was wie, że własne ciało należy traktować z
szacunkiem jako święte, 5 a nie z namiętnym
pożądaniem, jak to czynią poganie, którzy nie
znają Boga. 6 Niech nikt w tej sprawie nie
popełnia wykroczeń i nie oszukuje swego brata,
ponieważ Pan będzie karał za wszystkie takie
czyny, jak to już powiedzieliśmy i
zaświadczyliśmy. 7 Bóg bowiem nie powołał nas
do nieczystości, lecz do świętości.

1 Tes 5,11.16–18.22

Lekcja 10: s. 3, 10, 11, 12

11 Dlatego pokrzepiajcie się wzajemnie i
umacniajcie jeden drugiego, jak to zresztą
czynicie.

16 Zawsze się radujcie! 17 Módlcie się nieustannie!
18 W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem
wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

22 a unikajcie wszystkiego, co złe!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,7

Lekcja 10: s. 9

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz
się natomiast w pobożności.

1 Tm 5,3–5.8–10.16–18

Lekcja 10: s. 6

3 Okazuj szacunek wdowom - tym, które są
prawdziwymi wdowami. 4 Jeśli jednak wdowa ma
dzieci albo wnuki, niech najpierw one uczą się
miłości rodzinnej i wdzięczności wobec rodziców.
Taka postawa jest miła Bogu. 5 Kobieta, która jest
prawdziwą wdową i żyje samotnie, w Bogu
pokłada nadzieję i do Niego zanosi dniem i nocą
modlitwy i błagania.

8 Jeśli ktoś nie troszczy się o swoich, zwłaszcza o
domowników, ten odszedł od wiary i gorszy jest
od niewierzącego. 9 Do wdów zalicza się jedynie
taką, która ukończyła sześćdziesiąt lat życia i
tylko raz była zamężna. 10 Trzeba, aby była znana
z pięknych czynów, to znaczy, że należycie
wychowała swoje dzieci, odznaczała się
gościnnością, obmywała nogi świętym,
uciśnionym spieszyła z pomocą, chętnie
podejmowała się każdego dobrego dzieła.

16 Jeżeli jakaś wierząca ma u siebie wdowy, niech
im pomaga. Niech nie obciąża Kościoła, aby mógł
przychodzić z pomocą prawdziwym wdowom. 17
Starsi, którzy dobrze przewodniczą wspólnocie, a
zwłaszcza ci, którzy trudzą się przy głoszeniu
słowa i nauczaniu, niech będą otaczani
szczególnym szacunkiem. 18 Mówi bowiem Pismo:
Nie zawiążesz pyska młócącemu wołowi oraz Kto
pracuje, ma prawo do zapłaty.

1 Tm 6,6–19

Lekcja 10: s. 4, 5, 6, 9, 10, 11

6 Owszem, pobożność jest wielkim zyskiem dla
tego, kto zadowala się tym, co posiada. 7 Niczego
na ten świat nie przynieśliśmy. Niczego także nie
możemy z niego zabrać. 8 Mając natomiast
jedzenie i ubranie, bądźmy z tego zadowoleni! 9
Ci, którzy chcą się bogacić, wpadają w pułapkę
pokusy oraz ulegają licznym bezsensownym i
szkodliwym żądzom. One to prowadzą ludzi do
ruiny i na zatracenie. 10 Bowiem korzeniem
wszelkiego zła jest chciwość. Niektórzy ogarnięci
nią odstąpili nawet od wiary i nabawili się
licznych udręk.

11 Ty natomiast, człowieku Boży, uciekaj od tego,
a ubiegaj się o sprawiedliwość, pobożność, wiarę,
miłość, wytrwałość i łagodność. 12 Podejmij piękną
walkę o wiarę! Zdobywaj życie wieczne, do
którego zostałeś powołany! Złożyłeś przecież
uroczyste wyznanie wobec wielu świadków. 13
Zobowiązuję cię wobec Boga, który ożywia
wszystko, i wobec Chrystusa Jezusa, który złożył
swe piękne wyznanie przed Poncjuszem Piłatem,
14 abyś zachował przykazanie bez skazy i bez
zarzutu, aż do objawienia się naszego Pana,
Jezusa Chrystusa. 15 Dokona tego w stosownym
czasie błogosławiony i jedyny Władca, Król
królujących i Pan panujących,

16 jedyny, który jest nieśmiertelny i zamieszkuje
niedostępną światłość, którego żaden człowiek
nie widział ani widzieć nie może. Jemu cześć i
panowanie na wieki. Amen. 17 Bogaczom nakazuj,
aby się nie pysznili i nie pokładali nadziei w
niepewnym bogactwie, lecz w Bogu, który udziela
nam wszystkiego obficie, byśmy z tego korzystali.
18 Niech będą dobroczynni, niech się bogacą w
dobre dzieła, hojnie rozdając i dzieląc się z
innymi. 19 Tak oto gromadząc skarby na
przyszłość, zapewnią sobie prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.19–22

Lekcja 10: s. 4, 11, 12

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem
wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i
wiernie przekazuje słowo prawdy.

19 Jednak niewzruszenie trwa mocny fundament
Boży, na którym widnieje napis: Pan zna tych,
którzy do Niego należą oraz Niech unika złego
każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 W
bogatym domu znajdują się nie tylko złote i
srebrne naczynia, ale też z drewna i z gliny. Jedne

są szlachetne, a inne pospolite. [21] Jeśli ktoś zachowa czystość w tych sprawach, będzie naczyniem szlachetnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela domu, przydatnym do każdej dobrej czynności. [22] Unikaj młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi, którzy czystym sercem wzywają Pana.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 10: s. 7, 13

[16] Każde Pismo jest przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości, [17] tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,11–14

Lekcja 10: s. 1

[11] Łaska Boża okazała się zbawienna dla wszystkich ludzi. [12] Ona poucza nas, abyśmy odrzucili bezbożność i światowe pożądania, a żyli już teraz, na tym świecie, roztropnie, sprawiedliwie i pobożnie, [13] oczekując szczęśliwego spełnienia nadziei i ukazania się chwały wielkiego Boga i naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. [14] On wydał za nas samego siebie, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić dla siebie wybrany lud, gorliwy w pełnieniu dobrych czynów.

Tt 3,3

Lekcja 10: s. 1

[3] My bowiem także byliśmy kiedyś bezmyślni, zbuntowani, błądzący, zniewoleni przez różnorodne żądze i przyjemności. Żyliśmy w podłości i zawiści, budząc obrzydzenie i nienawidząc jedni drugich.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 10: s. 7, 8, 10, 11, 13, 14

[12] Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne, ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza. Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

[15] Nie takiego bowiem mamy najwyższego kapłana, który nie mógłby współczuć nam w słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. [16] Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej chwili!

Hbr 10,23–25

Lekcja 10: s. 5

[23] Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! [24] Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni, dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. [25] Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się to stało zwyczajem niektórych. Natomiast zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy, że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 12,1–2

Lekcja 10: s. 3

[1] Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych nam zawodach! [2] Wpatrujmy się w Jezusa, który jest dawcą naszej wiary i jej celem. On zamiast należnej Mu radości wolał przyjąć krzyż, nie bojąc się jego hańby. Teraz zasiada po prawej stronie tronu Boga.

Hbr 13,2–3.5–6.15.17.20–21

Lekcja 10: s. 2, 5, 6, 8, 9, 11

[2] Nie zapominajcie też o gościnności. Przecież dzięki niej niektórzy, nawet się nie domyślając, ugościli aniołów. [3] Pamiętajcie o więźniach, jakbyście sami byli więzieni, i o cierpiących, bo wy też żyjecie w ciele.

[5] Nie bądźcie chciwi na pieniądze, zadowalajcie się tym, co posiadacie, gdyż sam Bóg powiedział: Nie opuszczę cię ani nie porzucę! [6] Tak więc śmiało możemy mówić: Pan jest moim wspomożycielem, więc się nie boję. Cóż może uczynić mi człowiek?

[15] Zatem przez Niego ustawicznie składajmy ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg wyznających Jego imię.

[17] Zaufajcie tym, co wam przewodzą i bądźcie im ulegli. Oni, jako odpowiedzialni za was osobiście, czuwają nad wami. Niech czynią to z radością, a nie z bólem, gdyż to byłoby dla was szkodliwe.

[20] A Bóg pokoju, który przez krew wiecznego Przymierza wyprowadził spośród zmarłych wielkiego pasterza owiec, naszego Pana Jezusa, [21] udzieli wam wszelkiego dobra, abyście spełnili Jego wolę! A z nami niech czyni, co się Jemu

podoba, przez Jezusa Chrystusa! Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.19–20.22–25.27

Lekcja 10: s. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów.

19 Bracia moi umiłowani! Wiedzcie, że każdy
człowiek powinien być chętny do słuchania, a
powściągliwy w mówieniu i nieskory do gniewu. 20
Człowiek zagniewany nie postępuje bowiem
według Bożej sprawiedliwości.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

27 Człowiekiem religijnym i nieskazitelnie czystym
przed Bogiem Ojcem jest ten, kto sierotom i
wdowom przychodzi z pomocą w ich utrapieniu, a
siebie samego zachowuje czystym od skazy
świata.

Jk 2,10

Lekcja 10: s. 12

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

Jk 3,5–18

Lekcja 10: s. 2, 11, 15, 16

Jk 13,18 (pobrano: Jk 3,13-18): W druku: Jk 13,18. List Jakuba nie ma rozdziału 13; z kontekstu (cechy mądrości z góry) chodzi o Jk 3,13-18.

5 Tak i język - choć jest mały, może wiele. Mały
płomyk ognia jakże wielki las podpala. 6 Język to
ogień, to świat nieprawości. Jest on tą częścią
naszego ciała, która plugawi je i wypala przez
całe życie, bo roznieca go ogień potępienia. 7
Wszelkie gatunki dzikich zwierząt, ptaków,
gadów i zwierząt morskich można ujarzmić i
rzeczywiście ludzie je ujarzmiają. 8 Języka
natomiast, który jest pełen śmiercionośnego jadu
i ciągle zagrażającego zła, nikt nie potrafi
poskromić. 9 Językiem wielbimy Boga i Ojca,
językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na
Boże podobieństwo.

10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i
przekleństwo. Bracia moi, tak być nie może! 11
Czy z tego samego źródła wypływa woda słodka i
gorzka? 12 Bracia moi! Czy drzewo figowe może
rodzić oliwki, a winorośl - figi? Tak również ze
słonego źródła nie może wypływać słodka woda. 13
Jeśli ktoś z was jest mądry i rozsądny, niech tego
dowiedzie swoim nienagannym postępowaniem,
czynami pełnymi delikatności i mądrości. 14 Jeśli
natomiast wasze serce napełnione jest
chorobliwą zazdrością i rywalizacją, to nie
wywyższajcie się nad innych i nie kłamcie wbrew
prawdzie.

15 Taka mądrość nie pochodzi z nieba, ale jest
przyziemna; kieruje się tylko zmysłami i jest
diabelska. 16 Gdzie bowiem panuje zazdrość i
chorobliwa ambicja, tam jest niepokój i wszelkie
przewrotne działanie. 17 Mądrość natomiast, która
pochodzi od Boga, jest przede wszystkim
nieskazitelnie czysta, przynosi pokój, jest
życzliwa i wyrozumiała, uległa, pełna miłosierdzia
i dobrych owoców, jest bezstronna i bez obłudy. 18
A ci, którzy wprowadzają pokój, zasiewają w
pokoju owoc sprawiedliwości.

Jk 4,8.13–17

Lekcja 10: s. 1, 3, 4, 10, 11, 12

8 Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.
Obmyjcie ręce, grzesznicy! Oczyśćcie serca,
ludzie wewnętrznie rozdarci!

13 Dlaczego teraz mówicie: "Dziś lub jutro
pojedziemy do tego miasta, zatrzymamy się tam
przez rok, będziemy handlować i zarabiać? 14 Nie
wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie?
Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i
zaraz znika. 15 Powinniście raczej mówić:
"Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli

żyć będziemy. [16] Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła [17] Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni, popełnia grzech.

Jk 5,16

Lekcja 10: s. 11

[16] Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,13–19

Lekcja 10: s. 2, 5, 9, 10

[13] Dlatego bądźcie gotowi i trzeźwi! Wytrwale pokładajcie nadzieję w łasce, której dostąpicie w dniu objawienia Jezusa Chrystusa! [14] Bądźcie jak posłuszne dzieci i nie ulegajcie żądzom, które dawniej wynikały z waszej niewiedzy. [15] W całym swym postępowaniu stańcie się świętymi na wzór Świętego, który was powołał. [16] Jest bowiem napisane: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty. [17] Jeżeli Ojcem nazywacie Tego, który bezstronnie sądzi każdego według jego własnych uczynków, w bojaźni Bożej przeżyjcie czas waszego ziemskiego wygnania.

[18] Wiecie bowiem, że z waszego odziedziczonego po przodkach głupiego postępowania, zostaliście odkupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, [19] ale drogocenną krwią Chrystusa jako Baranka bez skazy i zmazy.

1 P 2,1–2

Lekcja 10: s. 15, 16

[1] Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i obłudę, zawiść i wszelkie obmowy! [2] Jak ledwo narodzone niemowlęta pragnijcie nieskażonego mleka słowa Bożego, abyście dzięki niemu dorośli do zbawienia.

1 P 3,8–17

Lekcja 10: s. 11, 14

[8] W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i pokorni! [9] Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali błogosławieństwo. [10] Kto bowiem chce cieszyć się życiem i doczekać dni szczęśliwych, niech powstrzyma język od zła, a wargi od obłudnej mowy! [11] Niech się odwróci od zła, a czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego! [12] Gdyż oczy Pana zwrócone ku sprawiedliwym, a Jego uszy słyszą ich błaganie. Od złoczyńców zaś Pan się odwraca.

[13] Któż was skrzywdzi, jeśli będziecie się starać o dobro? [14] Nawet jeśli cierpicie za sprawiedliwość, jesteście szczęśliwi! Nie bójcie się tego, czego oni się boją ani nie dajcie się zastraszyć! [15] Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej nadziei. [16] Bądźcie jednak delikatni i pełni respektu. Zachowujcie czyste sumienie, aby zawstydzić tych, którzy was oczerniają i urągają waszemu chrześcijańskiemu postępowaniu. [17] Lepiej bowiem cierpieć niewinnie - jeśli Bóg tak chce - niż za złe czyny.

1 P 4,10–11

Lekcja 10: s. 2, 4, 7, 8, 10, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[10] Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki każdy z was otrzymał. [11] Jeśli ktoś przemawia, niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 10: s. 7, 13

[3] Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego, który nas powołał do udziału w swej chwale i doskonałości. [4] Przez nie otrzymaliśmy cenne i ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej natury i uchronić się przed zepsuciem spowodowanym powszechną w świecie żądzą.

2 P 2,1–3

Lekcja 10: s. 8

1 Jak kiedyś znaleźli się wśród ludu fałszywi
prorocy, tak i wśród was pojawią się kłamliwi
nauczyciele, którzy wprowadzą zgubne rozłamy.
Wyprą się swego Władcy, który ich odkupił, i
szybko ściągną na siebie zagładę. 2 Wielu pójdzie
za ich rozpustą i drogę prawdy narazi na
zniewagi. 3 Będą was mamić wymyślnymi słowami
i wykorzystają dla zaspokojenia swej
zachłanności. Wyrok na nich dawno już zapadł i
czeka ich zguba.

2 P 3,8–18

Lekcja 10: s. 5

8 Umiłowani! Niech wam będzie wiadome, że
jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat
jak jeden dzień! 9 Pan wcale nie zwleka z
dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy sądzą. Jest
tylko wobec was cierpliwy i nie chce, aby
ktokolwiek zginął. Pragnie, by wszyscy się
nawrócili. 10 Dzień Pana przyjdzie nagle jak
złodziej. Niebo z hukiem przeminie, ciała
niebieskie spalą się doszczętnie, a także ziemia i
wszystko, co jest na niej zostanie spalone. 11
Skoro więc to wszystko ma ulec zagładzie,
powinniście tym bardziej odznaczać się
świętością i pobożnością. 12 Wyczekujecie
przecież, a nawet pragniecie przyspieszyć
nadejście Dnia Bożego, kiedy to niebo się wypali i
ciała niebieskie stopią.

13 Oczekujemy bowiem, zgodnie z Jego obietnicą,
nowego nieba i nowej ziemi, gdzie zapanuje
sprawiedliwość. 14 Dlatego, umiłowani, oczekując
tego wszystkiego, starajcie się, aby Pan zastał
was w pokoju, bez skazy i nienagannych. 15
Ratunkiem dla was jest cierpliwość naszego Pana,
jak wam również napisał obdarzony mądrością
umiłowany nasz brat Paweł. 16 Pisze o tym we
wszystkich listach, gdy porusza te sprawy. Są w
nich jednak pewne rzeczy trudne do zrozumienia,
które - podobnie jak inne Pisma - ludzie
niedouczeni i słabej wiary przekręcają na własną
zgubę. 17 Wy zatem, umiłowani, wiedząc o tym już
wcześniej, miejcie się na baczności i nie dajcie się
zwieść błędami ludzi bezbożnych. Bądźcie
stanowczy!

18 Wzrastajcie w łasce i poznaniu naszego Pana i
Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Jemu chwała teraz i
na wieki. Amen.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 10: s. 10, 12

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest
wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz
oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 3,1–3.14–18

Lekcja 10: s. 5, 6

1 Zobaczcie, jak wielką miłością obdarzył nas
Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi - i
nimi jesteśmy! Świat nie zna nas, ponieważ nie
poznał Jego. 2 Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi
Bożymi, a jeszcze się nie okazało, czym będziemy.
Wiemy, że gdy się to okaże, będziemy do Niego
podobni, gdyż ujrzymy Go takim, jakim jest. 3
Każdy, kto pokłada w Nim tę nadzieję, staje się
czysty, jak On jest czysty.

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje,
trwa w śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego
brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca,
nie ma w sobie życia wiecznego. 16 Po tym
rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje
życie. My także powinniśmy oddać życie za braci.
17 Jeśli ktoś obfituje w bogactwa świata i widząc
swego brata w potrzebie, zamyka przed nim
swoje serce, jak może trwać w nim miłość Boga?
18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz
czynem i prawdą.

1 J 4,1

Lekcja 10: s. 8

1 Umiłowani, nie wierzcie każdemu duchowi, lecz
rozeznawajcie duchy, czy są od Boga, gdyż wielu
fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

1 J 5,14–15

Lekcja 10: s. 7

14 A taka jest pełna ufność, którą w Nim
pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się
z Jego wolą, On nas wysłuchuje. 15 Jeśli więc
wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy,
wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

3 List św. Jana Apostoła

3 J 1,5–6

Lekcja 10: s. 6

5 Umiłowany, zasługujesz na zaufanie, gdy
pomagasz braciom i to obcym. 6 Zaświadczyli oni
o twojej miłości w obecności Kościoła. Dobrze
postąpisz, gdy w sposób godny Boga zaopatrzysz
ich na drogę,

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 10: s. 12

24 Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec
od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z
radością przed Jego majestatem. 25 Jemu niech
będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez
Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków,
teraz i po wszystkie wieki. Amen.